

'De trainer zei dat de winst mede onze verdienste was; dan heb je écht eer van je werk!'

Fieldmanager of the Year-genomineerde Gijzen is 24/7 bezig om het stadionveld goed te houden, en dat zonder groeilampen!

Wie wordt de opvolger van Fieldmanager of the Year Gerard Verweijen? In Maartensdijk staat een FC Utrecht-fan in hart en nieren op, Jan Gijzen.

Niet alleen is hij fan van FC Utrecht, ook is hij trots op het werk dat hij doet. Elk nieuwtje over de positie van Stadion Galgenwaard in de veldcompetitie zet hij trots op de Facebook-pagina Grasmesters FC Utrecht. De geboren greenkeeper volgde afgelopen zomer head groundsman Johan van Amerongen op en blaast een frisse wind door Stadion Galgenwaard.

Auteur: Santi Raats

Niet alleen Martin Brummel (FC Ajax), Henri de Weert (FC Twente) en Erwin Beltman (FC Feyenoord) komen uit de golfwereld; vorige zomer vervulde ook Jan Gijzen zijn greenkeeperstenuw voor een fieldmanagersjas.

Van kinds af aan in het gras

Jan Gijzen (33) trad als zevenjarige al op als hulpje van zijn vader, die in de aanleg en het groot onderhoud op golfbanen zat bij aannemer

De Ridder. Gijzen junior verzette holes terwijl zijn vader maaide. Later mocht hij ook zelf maaien. Hij maakte zijn middelbare school niet af, maar trad als zestienjarige ook in dienst van De Ridder. 'Daar heb ik de belangrijkste dingen van het greenkeepersvak geleerd en mijn diploma's greenkeeping, hoofdgreenkeeping, VCA, BHA en gewasbescherming gehaald. Voor De Ridder werd ik op mijn zevenentwintigste hoofdgreenkeeper bij golfclub Kagerzoom. Daarna werd ik voor aannemer AgreZelle hoofdgreenkeeper bij golfclub 't Zelle. Stadion Galgenwaard is de volgende uitdaging.'

Elke week pieken

En een uitdaging is het! 'Op de golfbaan moet je pieken bij toernooien en kampioenschappen, maar bij een BVO moet je elke week pieken', legt Gijzen uit.

Gijzen en zijn team onderhouden nauw contact met de technische staf, zodat hij direct de trainers

en directie kan aanspreken over kwesties met betrekking tot het veld. Als fieldmanager heeft Gijzen de verantwoordelijkheid voor alle velden en de financiële verantwoordelijkheid voor zijn afdeling. 'Ik kom bijna alle dagen van de week op het trainingscomplex en in het stadion, om te beregenen, te maaien, de veldverwarming bij te stellen of de velden te keuren.'

Hoge betreding

Gijzen beschrijft: 'We hebben een Desso Grassmaster-stadionveld, daarnaast nog twee Desso Grassmaster-velden op het trainingscomplex, een kunstgrasveld, een natuurgrasveld (dat als hoofdveld dient voor de jeugd en als veld voor oefenwedstrijden voor het eerste en voor Jong Utrecht) en een lavaveld voor Jong Utrecht en de A- en B-teams. Er wordt niet op het stadionveld getraind omdat we geen groeilampen hebben, maar dat betekent niet dat de werkdruk minder hoog is! Onze grootste uitdaging is om zowel de

'Bij de aannemer heb ik geleerd om een opdrachtgever te overtuigen van wat het beste is'

trainingsvelden als het stadionveld in de winter goed te houden. Op deze velden trainen ongeveer twaalf teams bijna elke dag. Omdat wij geen groeilampen voor het gras hebben, moeten we proberen de velden met andere middelen goed te houden. In het stadion spelen twee teams: het eerste van FC Utrecht en Jong FC Utrecht. Dit betekent dat we soms vier of vijf wedstrijden in twee weken voor onze kiezen krijgen. In de winter zijn we dan ook bijna dag en nacht bezig om het stadionveld goed bespeelbaar te houden. Ook dit moet gebeuren zonder groeilampen.'

Rennen, rennen, rennen

Met een team van vijf man, inclusief hemzelf (een zesde medewerker zit in de ziektekwet), rent Gijzen op en neer tussen het stadion en het trainingscomplex, die van elkaar gescheiden zijn door een stuk weg. 'Een golfbaan is qua oppervlakte groter, maar daar kon ik 's ochtends de jongens op pad sturen met een lijst werkzaamheden en dan zag ik ze de hele dag niet meer. Nu moet ik zelf op alle velden gaan kijken, omdat er zoveel gebeurt dat de werkzaamheden telkens kunnen verschillen. Bij gemeenten kun je ook een hele dag doorwerken; daar gaan de teams pas 's avonds trainen. Maar bij deze BVO begint de eerste training om half elf, 's middags is er een training om drie uur en 's avonds traint de rest van de jeugd. Tussendoor moeten wij ons werk zien te doen.'

Communicatie en planning

Bij een BVO is er ook geen sprake van een langetermijnplanning, zoals op een golfbaan, omdat je de daar de speelschema's kent. 'Op donderdag, soms op vrijdag krijgen we een weekplanning van de trainingsschema's: hoe vaak, waar en wat voor type training. Je kunt als groundsman wel iets plannen, maar als de technische staf toch van veld wil wisselen, moet je schakelen óf je rug recht houden. Dat

'Op deze velden trainen ongeveer twaalf teams bijna elke dag'

is voor mijn teamleden niet altijd even makkelijk. Communicatie met de club is dus heel belangrijk. Daar handel ik ook naar; ik steek er veel tijd en energie in. We lunchen bijvoorbeeld in de kantoorruimte met het kantoorpersoneel. Dat is gezellig en je pikt dingen mee die belangrijk zijn, bijvoorbeeld dat er bij de komende wedstrijd twintig zakenmensen champagne krijgen langs de zijlijn, vlak voor de wedstrijd. Dan is het wel zo handig dat de sproeiers dan niet aan staan ... De communicatie met de trainers is ook van belang. Zo is het niet handig als je haverwege het lijnen trekken weg moet, omdat er een team gaat trainen. Je moet goede afspraken met ze maken. Het is wel handig dat ik door het werk bij de aannemer heb geleerd om de opdrachtgever te overtuigen van wat het beste is. Omdat ik zorg voor een goede relatie, kan ik dat tegen ze zeggen. Ik drink na de wedstrijd een biertje met de trainers en vraag na elke training of wedstrijd om feedback. Als het beter is om een veld met rust te laten, dan sta ik daarvoor. Ik wil zelf ook het beste resultaat voor het eerste, en voor de jeugd. Trainer Erik ten Hag begrijpt me vaak goed; dat is prettig. Maar als het moet, kan ik op mijn strepen staan.'

Aansturing van het team

Dat is gebleken vanaf het moment dat Gijzen aantrad. Hij trof een team aan dat niet helemaal lekker liep. 'Dan gaf ik instructies voor de trainingsvelden, maar deden ze wat anders. Je moet daarin als leidinggevende doortastend zijn. Ik zit bijna nooit binnen. Je moet buiten zijn om te zien of er gebeurt wat je vooraf uitstippelt. En ik geef het goede voorbeeld: ik laat zien dat ikzelf ook kan werken en ga als laatste naar huis.' Inmiddels kan Gijzen rekenen op vier fijne medewerkers. 'Ze werken 60 tot 70 uur in de week. Tijdens wedstrijden zijn ze er altijd bij, omdat we dan vlak voor de wedstrijd, in de rust en na de wedstrijd moeten presteren. We hebben een sproeisysteem van vier sectoren met daarin vijf sproeiers op een rij, die drie minuten over een beregeningsrondje doen. Vijf minuten beregenen betekent dat we vijf man nodig hebben voor de beregening en twee man voor het opbergen van de opklapdoelen, en dat we na de wedstrijd met het hele team alle zeilen

moeten bijzetten om reclameborden te verwijderen en de boel op te ruimen. Dat zijn dagen van 's ochtends negen uur tot 's avonds elf uur. De jongens zijn weleens te laat, maar over het algemeen val ik daar niet over. Op de lange dagen hoor ik ze ook niet klagen; ze blijven tot het werk af is.' Toch zou Gijzen het team wel groter willen zien. 'We lopen enigszins op onze tenen. Tijdens het Vrouwen EK en het Europese voetbal van FC Utrecht speelden het eerste elftal en Jong Utrecht hun wedstrijden in andere stadions, omdat het niet mogelijk was om hier te spelen vanwege het EK voor Vrouwen. Jong Utrecht speelde de eerste vijf thuiswedstrijden in Spakenburg om de speeldruk op het stadionveld te verminderen. Daar was ik blij om, want anders was ik nu overspannen geweest. Maar ook een regulier gebruiksschema betekent zes tot zeven dagen per week doorknallen.'

Kennis meegenomen uit greenkeeping

Gijzen heeft de nodige kennis meegenomen naar het fieldmanagement. Zo is het op golfbanen al jarenlang een trend om minder te bemesten en te beregenen. 'Toen ik hier kwam, gaf men 500 tot 600 kilo zuivere stikstof op 8500 m², terwijl ik gewend was om 150 kilo pure stikstof per hectare toe te dienen. Men liet het gras vervolgens een dag staan en ging dan afmaaien, waardoor ook veel mulchafval vrijkwam dat moest worden weggeblazen. Ik ben direct begonnen de velden elke dag te maaien, zodat de grasplant beter ging wortelen en we niet dagelijks hoefden te blazen. Ook was er geen platliggend gras meer en dus geen kans op schimmel. De grasmat groeide al gauw mooi dicht en werd stevig en vitaal. Ik snap dat gemeenten en adviseurs die op afstand sturen voor de zekerheid meer bemesting en berekening voorschrijven. Maar ik zit bovenop al deze velden. Ook heb ik dankzij adviseur Arno Harmsen de pogo, een meter voor de EC-waarde en het vochtgehalte. Dit meetertje ondersteunt me geweldig in mijn onderhoudsbeleid. Het mooie van de pogo is ook dat je overal op het veld kunt meten en kunt zien of het vochtpercentage in de grond niet te laag of te hoog is. Zo kun je bijvoorbeeld één sproeier vijf minuten laten draaien en de andere drie minuten, of zeven, als dat nodig is. Ik heb bij Greenkeeper of the Year Vincent de Vries gezien dat hij experimenteert met het graszaad Yellow Jacket van Barenbrug. Ik ga daar binnenkort eens buurten om er meer over te weten te komen.'

Uitdaging: natte zomer goedmaken

De uitdaging is om deze lijn ook dit jaar door te trekken. 'Vorig jaar hadden we een goede, droge zomer. De wortels van het gras waren goed naar

9 min. leestijd

beneden gegroeid. Dit jaar was het een zeer natte zomer. Ik kon de mat er ook niet af halen met de Fieldtopmaker vanwege het EK voor vrouwen en het Europese voetbal van FC Utrecht. Door het drukke speelschema op alle velden had ik geen tijd om te verticuteren en er viel op een gegeven moment 30 mm regen per dag. Ik heb er nog steeds de tijd niet voor en binnenkort daalt de temperatuur weer. Jong gras komt met doorzaaien niet meer op; doorzaaien wordt bijna zinloos. Ik hoop dat ik het bestaande gras met de nodige wortelgroestimulerende middelen goed de winter in kan sturen, want we hebben geen groeilampen.'

Maaien met groomers

Met zijn greenkeepingachtergrond in gedachten heeft Gijzen groomers op zijn maaiers geactiveerd. Dat zijn mesjes die voor de snijcilinder verticaal door het gras gaan. Ze zetten het gras rechtop, waardoor de snijcilinder het gras beter kan afmaai-

'Natuurgras moet in de eredivisie verplicht worden, al is het maar omdat het buitenland ons nu uitlacht'

en. Ook is er meer ruimte voor andere grasplantjes, zodat je een mooie dichte en vitale grasmak krijgt. Verder krijg je zaadkoppen van straatgras ermee uit de grasmak. 'Toen ik in de voetbalwereld kwam, viel mij meteen op dat groomers niet tot nauwelijks gebruikt worden. Ik had het geluk dat wij voor de trainingsvelden een zelfrijdende fairwaymaaier hebben waar wel groomers op zitten, maar die werden niet gebruikt. Ik heb ze goed afgesteld en in werking gesteld. We zagen in de weken daarna dat de velden zichtbaar vitaler werden en de mat veel dichter werd. In de winter ben ik gaan pleiten voor groomers op mijn loopstadionmaaiers. Ik kwam tot de ontdekking dat er geen loopstadionmaaiers met groomers zijn. Totdat ik op de Saltexbeurs in Engeland was, afgelopen winter. Daar stond een bedrijf dat op de markt is gekomen met een nieuw concept van een elektrische stadionmaaier, genaamd Cub Cadet. Ik heb gevraagd of ze deze ook kunnen maken met groomers. Daar heb ik er nu twee van.'

Andere ambities

Gijzen heeft nog meer ambities: 'Ons Desso

Grassmaster-stadionveld is vijftien jaar oud. Bij de aanleg is het vermengd met *fibresand* van Agterberg, maar ook met lava. Ik merk dat ik het veld niet meer goed los en luchtig krijg na het beluchten; bij het doelgebied is het keihard. Waarschijnlijk gaan we volgend jaar het stadionveld vervangen en worden tegelijkertijd twee trainingsvelden vervangen door hetzelfde type veld voor het eerste elftal. Dan zijn de speelomstandigheden tijdens trainingen en wedstrijden vergelijkbaar. Ik zou graag zien dat de trainingsvelden, die nu 95 m bij 64 m zijn, net als het stadionveld 105 m bij 68 m worden. Men is er nog niet over uit of het hybride of natuurgras wordt. Ik ben samen met Arno Harmsen nauw bij het proces betrokken door informatie en advies te geven over de soorten veld: hybrideveld, natuurveld of kunstveld. Ik heb al laten weten dat Playmaster naar mijn mening te duur wordt; FC Utrecht heeft er niet het geld voor over om na enkele jaren de toplaag weer te moeten vervangen. Op zich sta ik positief ten opzichte van hybride en natuurgras lijkt me altijd goed. Ik heb gezegd dat ik dan wél groeilampen erbij wil hebben, zeker als een volgende trainer van mening is dat er op het stadionveld getraind moet worden. Deze redenatie snapt de club wel.'

Kunstgras

Kunstgras is geen optie, niet voor FC Utrecht, maar ook niet persoonlijk voor Gijzen: 'Ik vind natuurvelden het beste en mooiste wat er is. Ik vind zelfs dat natuurvelden in de eredivisie verplicht moeten worden. Daar zijn heel veel argumenten voor, alleen al het feit dat we in het buitenland worden uitgelachen. Ik weet ook niet of we voor profclubs in de Jupiler League kunstgras moeten willen. Voor amateurclubs, die niet zo veel geld tot hun beschikking hebben, is kunstgras wél een goede oplossing. Wedstrijden en trainingen kunnen bijna altijd doorgaan, én op een goed bespeelbaar veld.'

Flexibel zijn in onderhoud

Gijzen heeft veel goede zaken meegenomen vanuit de greenkeeping, maar ook al veel geleerd van de voetbalwereld. 'Ik heb leren schakelen! 's Ochtends kun je met de trainer een afspraak maken, bijvoorbeeld dat de training om half elf begint, zodat even daarvoor de sproeiers aan moeten om het veld beter bespeelbaar te maken. Maar dan blijkt dat er eerst videobeelden gekeken worden en het team pas om half twaalf op het veld staat, wanneer het veld weer droog is. Ook heb ik geleerd dat ik de spelers en trainers te veel heb verwend. Bij mijn komst hier verhoogde ik de maaifrequentie direct van drie naar vijf keer per week. Even later hoorde ik op een zaterdag: We

'Op een golfbaan piek je tijdens wedstrijden; een stadionveld moet elke week pieken!'

hebben hier straks een training. Jullie maaien toch elke dag? Kan dat nu ook? Met als resultaat dat we nu feitelijk elke dag maaien.' Gijzen kan er wel om lachen.

Waardering voor het werk

Gijzen krijgt waardering terug voor zijn werk. 'De trainer bedankt ons regelmatig. Ook vroeg hij voor de play-off-finale tegen AZ of we er een extra snel veld van wilden maken. Toen hebben we de maaifrequentie verhoogd, zodat we een lekker snel veld hadden. Het was een mooie zonnige dag; we hebben het veld precies goed berekend, zodat het goed nat was en lekker snel, met een goede balrol. Dat merkte het eerste elftal. We wonnen met penalty's en verdienden daarmee een Europees ticket. De trainer bedankte ons na afloop en zei dat de winst ook onze verdienste was. Dan zijn we beretrots en hebben we echt eer van ons werk.'

Vak promoten

Gijzen zou de rol van Fieldmanager of the Year zeer serieus nemen: 'Ik heb veel respect voor mijn vakgenoten, zowel bij BVO's als op amateurvelden. De laatstgenoemde groep collega's wordt vaak nog weggezet als terreinknechten. Dit moet echt veranderen, want zij moeten hun velden goed houden met veel minder middelen. Met de titel Fieldmanager of the Year zou ik zo goed mogelijk onder de aandacht brengen dat het fieldmanagersvak ondergewaardeerd wordt en dat wij hard nodig zijn om voetballend Nederland aan het voetballen te houden. Ik wil ook kennisdeling promoten, samen met de brancheorganisaties. Door kennisdeling kunnen we het onderhoudsniveau van de Nederlands voetbalvelden naar een nog hoger niveau tillen.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-7087